

רע"פ 3238/17 - חאמד בייבוח נגד יו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ובניה ירושלים

בבית המשפט העליון

רע"פ 3238/17

כבוד השופט א' שהם
חאמד בייבוח

לפני:
המבקש:

נ ג ד

יו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ובניה ירושלים

המשיבה:

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בירושלים, מיום 2.4.2017, בע"פ
34910-02-17, שניתן על ידי כב' השופטת ח' מרים
לומפ

עו"ד מוחמד עליאן

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ח' מרים לומפ), בע"פ 34910-02-17, בגדרו של פסק הדין, נדחה ערעורו של המבקש על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כב' השופטת ס' אלבו), בב"ש 11055/16, מיום 22.1.2017, אשר נסבה על צו הריסה מנהלי שהוצא כנגד המבקש. בהחלטתי מיום 18.4.2017, הוריתי על עיכוב ביצוע צו ההריסה המנהלי, עד למתן החלטה בבקשת רשות ערעור זו.

2. בקשת רשות הערעור שלפניי מעלה טענות זהות לטענותיה של המבקשת ברע"פ 3232/17 אבו ח'יארה נ' יו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ובניה ירושלים (24.4.2017) (להלן: עניין אבו ח'יארה). על כן, אציין בקצרה את הרקע

לבקשה ואת ההליכים הקודמים.

3. ביום 17.11.2016, חתמה המשיבה על צו הריסה מנהלי, בהתאם לסעיף 238(א) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, כנגד בניין שהוקם על מקרקעין בנ.צ. 215250/627200, וואלג'ה ירושלים, אשר תואר כמשטח בטון ותשתית לעמודי יסוד בשטח של כ-119 מ"ר (להלן: צו ההריסה). צו ההריסה הודבק על גבי המבנה ביום 29.11.2016. המבקש הגיש בקשה לביטולו של צו ההריסה, לבית המשפט לעניינים מקומיים, אשר נדחתה, מהטעמים המפורטים בעניין אבו ח'יארה. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, אשר נסב על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים. ביום 2.4.2017, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש, מהטעמים שנסקרו בעניין אבו ח'יארה.

4. בבקשה שלפניי, משיג המבקש על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. המבקש חוזר על הטענות שהעלה בפני הערכאות הקודמות, ובכלל זאת: קיומו של פגם בהסמכתו של סגן מתכנת המחוז, החתום על התצהיר ששימש בסיס להוצאת צו ההריסה, ובהודעת הסירוב שניתנה על ידי הוועדה המקומית; וקיומו של ניגוד עניינים בהליך הוצאת צו ההריסה. עוד חוזר המבקש וטוען, כי על רקע היעדר הפיתוח וקידום הליכי התכנון בכפר וואלג'ה, ההחלטה בדבר הוצאת צו ההריסה במקרה דנן, הינה החלטה בלתי סבירה ובלתי מידתית.

5. בקשת רשות הערעור שלפניי היא בבחינת "העתק הדבק" ובמסגרתה מעלה המבקש טענות זהות לטענותיה של המבקשת בעניין אבו ח'יארה. לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, מהטעמים שפרטתי בהחלטתי בעניין אבו ח'יארה.

6. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחית אפוא. ההחלטה בדבר עיכוב ביצוע צו ההריסה, מיום 18.4.2017, מבוטלת בזאת, וניתן לבצע את צו ההריסה לאלתר.

ניתנה היום, כ"ט בניסן התשע"ז (25.4.2017).

ש ו פ ט